

TEZA:

Orzeczenie składu orzekającego z udziałem sędziów Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego, utworzonej w Sądzie Najwyższym na podstawie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym, stanowiące rezultat merytorycznego ustosunkowania się w tym składzie do kasacji wniesionej w postępowaniu dyscyplinarnym w stosunku do radców prawnych, funkcjonuje w obrocie prawnym ze wszystkim wynikającymi z tego konsekwencjami w zakresie dotyczącym dalszego biegu postępowania dyscyplinarnego.

Sygn. akt: WO-119/22

POSTANOWIENIE

z dnia 17 października 2022 r.

**Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie
w składzie:**

Przewodniczący: S WSD Karolina Szał (sprawozdawca)

Sędziowie: S WSD Paweł Libertowski
S WSD Tomasz Jankowski

Protokolant: Piotr Ciepiński

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2022 r. w Warszawie na posiedzeniu sprawy radcy prawnego M. W., wpisanego na listę radców prawnych prowadzoną przez Radę Okręgowej Izby Radców Prawnych pod numerem wpisu (...),

w związku postanowieniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych z dnia 6 czerwca 2022 roku w sprawie OSD 9/21 o odmowie zawieszenia postępowania dyscyplinarnego na wniosek radcy prawnego M. W.,

na skutek zażalenia radcy prawnego M. W. od postanowienia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych z dnia 6 czerwca 2022 roku w sprawie OSD 9/21,

postanawia:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 28 marca 2022 roku obwiniony wniósł o wystąpienie przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny do Trybunału Sprawiedliwości UE z pytaniami prejudycjalnymi mającymi na celu ustalenie czy postanowienie wydane wobec Obwinionego w dniu 9 października 2020 r. w sprawie II DSI 46/20 przez Izbę Dyscyplinarną SN tj. organ którego działalność - ze względu na brak gwarancji niezależności i bezstronności - została zawieszona postanowieniami Trybunału Sprawiedliwości UE, powinno być traktowane jako orzeczenie wydane przez „niezawisły i bezstronny Sąd” w rozumieniu art. 47 Karty Praw Podstawowych UE wywołujące określone skutki prawne, a także czy jeżeli ww. postanowienie z dnia 9 października 2020 r. nie jest orzeczeniem wydanym przez „niezawisły i bezstronny Sąd” w rozumieniu art. 47 Karty Praw Podstawowych UE - to czy sądy dyscyplinarne radców prawnych, w tym Okręgowy Sąd Dyscyplinarny oraz Wyższy Sąd Dyscyplinarny uprawnione są do rozpoznawania sprawy dotyczącej Obwinionego przed rozpatrzeniem skargi Obwinionego na orzeczenie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego KIRP w Warszawie z dnia 27 lutego 2019 r. (sygn. akt WO-163/18) przez Sąd powołany zgodnie z porządkiem prawnym obowiązującym w Unii Europejskiej. Ponadto pismem z dnia 28 marca 2022 r. Obwiniony wniósł o zawieszenie postępowania w przedmiotowej sprawie do czasu rozpoznania sprawy przez Trybunał Sprawiedliwości UE. Na rozprawie w dniu 6 czerwca 2022 r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny oddalił wniosek Obwinionego o wystąpienie przez OSD do Trybunału Sprawiedliwości UE z pytaniami prejudycjalnymi określonymi w piśmie z dnia 28 marca 2022 r. w pkt. 1 ppkt. 1) i 2).

Postanowieniem z dnia 6 czerwca 2022 r. OSD odmówił zawieszenie postępowania dyscyplinarnego na wniosek radcy prawnego M. W.

Od powyższego postanowienia w całości w ustawowym terminie odwołał się Obwiniony, zarzucając OSD błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, a polegający na pierwotnym skażeniu postanowienia błędnym oddaleniem wniosku o wystąpienie z pytaniem prawnym do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Luksemburgu, a więc tym zawartym we wniosku Obwinionego, przez co Okręgowy Sąd Dyscyplinarny pozbawił się możliwości zawieszenia postępowania, ale też zgodnego z prawem i zasadami praworządności rozpoznania sprawy M. W.

W konsekwencji r. pr. M. W. wniósł o zwrócenie się przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny z pytaniami prejudycjalnymi określonymi w piśmie z dnia 28 marca 2022 r. ewentualnie uchylenie

zaskarżonego postanowienia.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie, odnosząc się do zarzutów Obwinionego, wyrażonych w zażaleniu, podziela zdanie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, iż nie ma podstaw do zawieszenia postępowania dyscyplinarnego. Nadto wskazać przedmiotowe zawieszenie pozostawałoby w sprzeczności z art. 22 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych dalej u.r.p., a ponadto naruszało nakaz rozstrzygnięcia sprawy karnej w rozsądnym terminie (art. 2 § 1 pkt 4 k.p.k. w zw. z art. 74¹ u.r.p.).

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych wskazuje, iż w ślad za opinią Ośrodka Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 05 marca 2020 r., sporządzony przez dr hab. prof. Uniwersytetu Śląskiego, radcę prawnego J. Z., iż nie sposób uznać, iż postępowanie, w którym orzeczenie wydał Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych, sygn. akt WO-163/18, nie zostało do chwili obecnej zakończone, ponieważ rozpoznający kasację w tej sprawie Sąd Najwyższy Izba Dyscyplinarna nie jest sądem w rozumieniu obowiązującego prawa.

Zauważyć bowiem należy, iż zgodnie z w/w opinią cyt.: „W świetle uchwały składu połączonych Izb Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r. ((...) I- 4110- 1/20) należy stwierdzić, że jeżeli wynikiem rozpoznania kasacji od orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego przez skład orzekający z udziałem sędziego I. Dyscyplinarnej utworzonej w Sądzie Najwyższym na podstawie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym jest oddalenie skargi kasacyjnej, to odpada negatywna przesłanka postępowania wykonawczego, jaką stanowiło wniesienie kasacji i tym samym aktualizuje się wykonanie prawomocnego orzeczenia o ukaraniu.” Co oznacza, iż cyt. „(•••) orzeczenie składu orzekającego z udziałem sędziego I. Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego, utworzonej w Sądzie Najwyższym na podstawie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym, stanowiące rezultat merytorycznego ustosunkowania się w tym składzie do kasacji wniesionej w postępowaniu dyscyplinarnym w stosunku do radców prawnych, funkcjonuje w obrocie prawnym ze wszystkim wynikającymi z tego konsekwencjami w zakresie dotyczącym dalszego biegu postępowania dyscyplinarnego.”

Mając na uwadze powyższe, brak jest jakichkolwiek podstaw do zawieszenia postępowania w przedmiotowej sprawie, bowiem obecnie w obrocie prawnym funkcjonuje prawomocne orzeczenie z dnia 27 lutego 2019 r., sygn. akt WO-163/18.

W związku z powyższym Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzekł jak w sentencji.